

кия и били много внимателни. Тѣ се научили, че въ Горна Орѣховица се свиква събрание, пратили стражари и хванали всички апостоли и войводи. Само Стамболовъ се скрилъ и се отървалъ. Споредъ това търновци не могли да възстанатъ. Въмѣсто тѣхъ, възстанали селата Бѣла Черкова, Мусина, Михалци, Дичинъ, Вишовградъ и други. Голѣми апостоли и бунтовници по тия мѣста били най-първо калугеринътъ отъ Преображенския манастиръ отецъ *Матей*. Той обикалялъ съ Василъ Левски и проповѣдвалъ свобода. Следъ отецъ Матей и Левски, въ Бѣла Черкова работилъ вдъхновено апостолътъ и учителътъ *Бачо Киро Петровъ*, въ Михалци работилъ учителътъ *Годоръ Лефтеровъ*, въ Дичинъ — учителътъ Петъръ Драгановъ, въ Мусина — Аврамъ Петковъ, Христо попъ Иринчевъ и т. н.

Хората се разпалили за народната свобода и се въоръжили както могли. Имало много желаещи, ала нѣмали оръжие. Стамболовъ отъ Горна Орѣховица имъ назначилъ главенъ войвода *попъ Харитонъ*, храбъръ мжжъ отъ Габрово. За командиръ на дружината билъ назначенъ Петъръ Пармаковъ, офицеръ, родомъ отъ Градецъ (Сливенско), за апостолъ билъ опредѣленъ Бачо Киро, а за знаменосецъ Димитъръ Ат. Русчуклийчето.

Попъ Харитонова дружина

На 28 априлъ всички се въоръжили и се събрали въ село Мусина, гдето нѣмало турци. Явили се отъ Бѣла Черкова 101 души, отъ Мусина 33, отъ Михалци 31, отъ Дичинъ 12 и отъ други мѣста 13 души, та всичко начело съ войводата попъ Харитонъ се набрали 190 души. Затова тѣ образували една дружина, която носи името *Попъ Харитонова дружина*.

Дружината тръгнала презъ нощта на 28 априлъ. Съ дружината излѣзли почти всички млади свещеници и учители. Отъ нѣкои кѣщи излѣзли всички братя — по 3—4 души. На 29 с. м. дружината стигнала въ Дрънов-